

Jiná námitka proti linearitě světového prostoru

Bohumír Tichánek

Žijeme hmotou nebo svými smyslovými zážitky?

Euklidův prostor:

1. Výpočet délky úhlopříčky čtverce je bezvýsledný.
2. Je-li výpočet bezvýsledný, pak délka nemá velikost.
3. Jestliže délka nemá velikost, pak úhlopříčka neexistuje.
4. My však víme, že v geometrii, ve fyzice, prostě v našem světě úhlopříčka čtverce existuje.

Nabízí se, namísto Euklidova prostoru, vrátit se a posoudit smyslový vjem.

Nedorozumění

Při pohledu na obrázek čtverce dokáže člověk říci: „ale iracionální číslo existuje, vždyť jeho délku má úhlopříčka čtverce.“ (?)

Jenže obrázek je obsažený v perspektivním prostoru. Mluvíme o iracionální délce v Euklidově prostoru, ale ukazujeme na obrázek čtverce v perspektivě! Tento omyl opomíjíme, ačkoliv Euklidův prostor je jen domněnkou.

Perspektivní prostor:

Zrak užívá perspektivního vnímání. Jeho nelineární geometrie délku vždy vyčíslí. Perspektivní prostor je matematizovatelný.

Navíc - i perspektivním vnímáním lze **obhájit lidský pocit hmoty, jež by měla být rozložena v lineárním prostoru**. Který předpokládáme, když kroky stejné délky kráčíme krajinou a rozmístěná hmota přitom ubíhá rovnoměrným tempem.

Nikdy totiž, neuděláme kratší druhý krok. Stále opakujeme první krok stejné délky ([fázovaný obrázek](#)). To vede k pocitu hmoty, lineárně rozložené v prostoru - ačkoliv matematika takové řešení neprokazuje.

Viz: [Jiný prostor - IIv](#)

Pak - svět je daný perspektivním prostorem

